

متن پرسش

سلام استاد: من خانم میانسال مطلقه و خانه داری هستم که یک پسر دارم با خودم زندگی نمیکنه؛ تا همسر بودم وظیفه و هم وغم رسیدگی به منزل و امورات همسری و مادری در چارچوب اسلام و اخلاق در حد توان و عاقل بود و متاسفانه بر خلاف تمام تلاشم طی بیست سال نشد زندگی مشترک را ادامه بدم. الان با وضعیتی که دارم انگار نه مادرم نه همسر! تلاش دارم از این موقعیت تنهایی استفاده کنم در جهت رشد ولی واقعا نمیدونم تواین سن و سال و این وضعیتم چکار کنم و وظیفه اصلیم در باقیمانده زندگیم چی هست که به همان پردازم. لطفا راهنماییم کنید. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال، ما در این دنیا آمده‌ایم که از طریق درک معارف عالییه و انجام وظایف شرعییه، نسبت به آنچه پیش می‌آید، خودمان را در جهانی بس گسترده‌تر از عالم دنیا هم‌اکنون احساس کنیم و در این رابطه، دیگر نه تنهایی معنایی می‌دهد و نه شکستی در میان خواهد بود. پیشنهاد اولیه آن است که با سیر مطالعاتی سایت می‌توانید جهان گشوده خود را آرام‌آرام شکل دهید، **إن شاء الله. موفق باشید**